

Šaknys

(arba tiesiog trumpas paaiškinimas, iš kur tos idėjos, davusios impulsą mūsų strategijai, kaip gimė tie tikslai kuriuos imamės įgyvendinti)

Žemė yra Saulės energijos akumulatorius ir transformatorius. Ji yra gyvas organizmas, labai sudėtingas, labai racionalus, bet ir labai jautrus.

Žemė kuria, maitina, ugdo žmogų, o žmogus keičia Žemę. Žmogus – protingiausias sutvėrimas. Jo protas suteikė žmogui neregėtas galimybes įtakoti gamtą, visą jį supančią aplinką. Žmogaus supratimu tas jo poveikis gamtai yra protingas. Tačiau ar tikrai? Ar pakankamai apgalvotas? Ar pakankamai toliaregiškas?

Žmogaus protas keičia planetą. Tačiau žmogus nėra savyje pakankama būtybė, galinti išgyventi be gamtos. Jis gamtos dalis ir yra joje.

Tarpininku tarp gamtos ir žmogaus yra visuomenė, su savo kultūra, tradicijomis, poreikiais. Normalioje aplinkoje ta kultūra, tos tradicijos buvo kuriamos, puoselėjamos ilgus tūkstantmečius, maksimaliai tenkindamos tos visuomenės poreikius ir užtikrindamos taikų, šeimynišką, abipusiai naudingą žmogaus sugyvenimą su gamta.

Tačiau visuomenė yra stipriai įtakojama jos lyderių, stipriausių, geriausiai suvokiančių savo siekius individų, sugebančių ją valdyti, nukreipti norima, kartais net tų pačių lyderių ne iki galo apgalvota kryptimi.

Tradicijose, papročiuose, gyvenimo normose užkoduotos tūkstantmečių išminties nepaisymas, laužymas, bandymai pakeisti kažkuo nauju, gal iš pirmo žvilgsnio ir patrauklesniu, net naudingesniu, kaip matome iš paskutinių kelių tūkstantmečių istorijos, nuveda visuomenę į neįtikėtinus kraštutinumus, neretai pražudančius didžiąją tos visuomenės dalį ir darančius neigiamą įtaką gamtai.

Visuomenė gana greit (istorijos mastais), net kelių dešimtmečių bėgyje, priima jiems lyderių pasiūlytas naujas (neretai gana klaidingas, bet patraukliai atrodančias) vizijas, imasi jas įgyvendinti.

Pripratusi prie naujo gyvenimo būdo, susikūrusi naujas, tą gyvenimą atitinkančias tradicijas, visuomenė jau kaip galingas lokomotyvas įsibėgėja kita, gal net į pražūtį vedančia kryptimi.

Tada jau reikia vėl labai tvirtų lyderių, kurie sugebėtų įtikinamai pateikti kitą, visuomenei suvokiamą ir patrauklią viziją, norint pakeisti visuomenės judėjimo kryptį, nuvesti ją geresniu, patogesniu, mažiau pavojingu keliu.

Kam įdomu, detaliau apie tai pakalbėti galime forume [„Šaknys“](#)

Kaip rašė akademikas Šalva Amonašvilis:

„Reikia, kad Meilės Sferos visagalybė apsaugotų Žemės Noosferą.

Ar tai fantazija?

Negi nėra Žemėje žmonių, tikinčių, kad tokie laikai ateis, suvokiančių, kad reikės milžiniškų valios pastangų ir ištikimo, bebaimio veržimosi į tikslą?

Yra. Yra tokių žmonių.

Juos vadina kryptį žinančiais.

Juos vadina mokytojais, auklėtojais.

Juos vadina Gyvenimo tapytojais.

Juos vadina Šviesos Mokytojais.

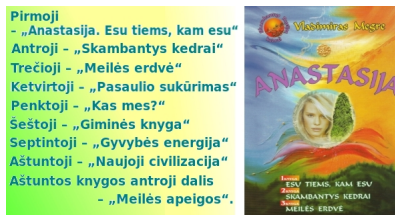
Šių žmonių galioje – visiems kitiems duoti Meilės impulsą.

Aš noriu būti vienas jų.“

[noosfera – trumpai – ~ proto karalystė]

Pradžioje tai atrodo labai sudėtinga, labai sunku gal net neįmanoma.

Todėl labai siūlau perskaityti **Vladimiro Megre knygų seriją „Skambantys Rusijos kedrai“.**

Neišsigąskite, iš pradžių bus sunku patikėti; kai kurie siužetai iš viso gali pasirodyti tinkami tik

pasakoms. Bet skaitykite.

Perskaitykite viską nuo pradžios iki galo. Ne kiekvienam eina iš karto tuo patikėti. Daug ką, ką sugebėjau, tikrinau pats. Įsitikinau. Tose knygose sudėta neįkainojama išmintis!

Skaitai antrą kartą, trečią... ir vis randi daugiau išminties, vis aiškesni kuriasi paveikslai, stiprėja noras kuo aktyviau įsijungti į to projekto įgyvendinimą. Prisidėti prie to, kad ir pas mus, mūsų gimtinėje sužydėtų sodžiai, žmonių širdyse suliepsnotų meilė, šypsenomis pasipuoštų laimingų vaikų veidai.

Perskaitykite tas knygas. Jeigu atsiras noras, paskaitysite dar ir kitas šio autoriaus knygas.

Tik su perskaičiusiais aukščiau išvardytas knygas jau tikrai galėsime gerai suprasti vienas kitą.

—> Apie tai, kas rašoma tose knygose, jau seniai kalbėjo, rašė tokie pasauliui žinomi pranašai, kaip Nostradamas, Paracelsas, Vanga. Apie tai rašė J. P. Blavatskaja. Apie tai kalbėjo jos mokytojas... Kai kuriais iš mūsų aptariamų klausimų gilių įžvalgų yra parašęs mūsų didysis Vydūnas... Kas perskaitėte (ir priėmėte) aukščiau minėtas V. Megre knygas ir suprantate rusiškai, gal bus įdomu pažiūrėti ir [tai...](#)

Gerai apmąčius visa tai, nesunku įžvelgti ryšį tarp daugelio pranašysčių ir to, ką kuriame šiandien. To kelio teisingumą patvirtina ir gana daugelis istorinių faktų, kurių nelabai rasite šiandieninėse istorijos knygose, bet, gerai pasikapsčius, labai norint... kai ką išsiaiškinti galima.

Ir tada tik lieka klausimas kiekvienam:

Ar mes norime laukti, kol kažkas visa tai įgyvendins, „pateiks ant lėkštutės“, ar renkamės aktyvių kūrėjų vaidmenį?

Ir neišsigąskite suvokę, kad daugelis pripažintų pasaulio autoritetų vis dar spėlioja, ką galėtų reikšti tos pranašystės, koks tas kelias, kas tokio gelbstinčio turėtų atsirasti Sibire, koks tas kelias, kuriuo eidami lietuviai įgyvendins tai, ką mūsų bočiai bandė išvelgti pranašystėse su raiteliu ant balto žirgo. Tuo tarpu „Aisčio“ komanda dėsto suprantama lietuviška kalba aiškius planus, kaip visa tai bus įgyvendinta... Tiesiog tie spėliojantys, buriantys iš tirščių autoritetai neskaitė tų knygų (kai kas paskaitė pirmą, gal antrą ir numetė, nusprendęs, kad čia „gryniausios nesąmonės“), tad niekaip nesugeba net sufantazuoti to, ką Vladimiras Megre savo knygose išdėstė paprastai, suprantamai ir su daugeliu gerų pavyzdžių.

Jei kils kokių klausimų, pamąstymų, **rašykite mūsų forume [„Šaknys“](#)**, rašykite man.

Patikėsite – įsijunkite į mūsų ratą. Daug rankų didžią našą pakelia!

[Antanas Jokubavičius](#)

Cituojant mūsų straipsnius prašome pateikti nuorodą į originalą.

<http://aistis.eu>

//